

Ketabton.com

هغه چاته ډالی چی مینی ته اړتیا لری!

هغه چا ته چی راته یی وایل ژوند دمینه لپاره وکړه او مینه دخدای لپاره!

او هغه چاته چی په خپلو نازکو سوتو زموږ ددی کتاب هره پاڼه اړوی او لولی!

په اخر کی هغه چاته ډالی چی چی راته قلم په لاس کی راکړی او لیک او لوست یی راښودلی دی!

په احترام

پیره پیره مننه!

ستاسو کوچنی ورور دخدای عاجزه بنده

محب الرحمن «عزیزی»»

۱

په کتاب خو خبرې

هر څوک کولای شي خپل افکار او خیالات په عادي ژبه څرگند کړي؛ خو په هنري ژبه د خپل پیغام او مفکورې انتقالول ځانگړی ځواک او استعداد غواړي، چې دغه وړتیا په شاعرانو کې لیدل کېږي. شاعرانو تل هڅه کړې چې د ټولني ناخوالې، حقیقتونه، ارزښتونه، انتقادونه او نور مقابل لور تر غورونو ورسوي. پښتانه شاعرانو هم د تاریخ په بیلابیلو دورو کې د وخت له غوښتنو سره سم هر اړخیز شعرونه ویلي دي. د دغو شاعرانو له ډلې څخه بناغلي حاجي گل ثمرزی، مبین اظهار، حمیدالله هاند، محب الرحمن عزیز، کیهان حقپال، هدایت ازمون..... او نورو بناغلو شاعرانو په ابتکاري او نوبتي بڼه د «تخیل شپه» تر سرلیک لاندې غزلیزه شعري ټولگه چمتو کړې، چې د ساختار او جوړښت له مخې د نورو شعري ټولگو سره جوت توپیر لري. دوی لومړی د غزل د مطلع لپاره د یو مشهور شاعر یو بیت راوړي او بیا هریو شاعر په خپلو بیتونو سره غزل وړ بشپړه کړې ده. یعنی یوه غزل د څو شاعرانو د بیتونو مجموعه ده، چې د هر بیت لاندې د شاعر خپل نوم راوړل شوی دی.

د منځپانګې له مخې پدغې شعري ټولگه کې اخلاقي، اجتماعي، انتقادي، هیواد پالنې موضوعات راوړل شوي دي؛ خو د غنایي غزلو برخه یې ډېر غالبه او درنه ده، چې زه په نورو اړخو یو څه څرگندونې کوم لومړی د وطنپالنې په اړه د شاعر څرگندونې.

محبت شاداب د خپل پلارني ټاټوبي لغمان په محبت کې دومره غرق دی، چې سمسور لغمان ورته جنت جنت ښکاري لکه چې وايي:

زه ور باندې فکر د جنت کوم

زه چې مې ښایسته لغمان ته وگورم

بناغلي ثمرزی بیا د گران هیواد په میرانو نخر کوي او د ښمنانو ته د اختار په ژبه تاریخي میراثي وریادوي، چې دغه موضوع په شاعرانه نړۍ کې داسې انځوره وي.

ما پسې مه راځه قسم په خدای ارمان به وکړې

افغانستان یمه تالا به شي زه داسې یم

بناغلی حقیال د مینتوب له سرکندانۍ توبې ویاسي او د خپل یار له کلیوالو شکایت کوي لکه چې وایي:

نشته پکښې خوب خدایه توبه توبه

ورک کړې مینتوب خدایه توبه توبه

یاره ستا د کلي په خلکو کې

نشته سریتوب خدایه توبه توبه

بناغلی محب الرحمن عزیزى بیا دهیواد جوړیدل او ابادی یواځی او یواځی په انسانی مینه او محبت پوری تړې او په کوم انداز وایي:

له یو اوبله څار نشوو لاسو د محبت ورنکړو

خاوری جوړ به دا بنار شی په نفرتونو

دا یی دلیوانی د مینه پیله ده چې له خپله مور یعنی مجازی مور وطن سره

**بی لری! همدغه عزیزى په بل ځای کی بیا داسی په ډاډ سره وایی کچری
مور مینه وکړو نو جنگ نفرت او بدبختی ټولی خپل کاریه څی څی او
انسانان خپل ورځني کار مخ په وړاندې وړی! څومره بڼکلی انداز کی
وایی:**

که مو ده مینه او محبت لاسونه ور که قسم ده!

جنگ به نه وی، له خلکو به د جنگونه پاتې کیږي

اظهار صیب بیا ددې عصر د جونو ناویتوب ژړوي او دغه حقیقي منظر په داسې ساده الفاظو وړاندې کوي چې هرچاته د خپل کلي ناوې کونډې وربادوي:

ن چې شي واده سبا بیا کونډه شي

داسې ناویتوب خدایه توبه توبه

بناغلی مومن خاطر په څه بڼکلی انداز د صمیمی او مینه ناک ملگرو ستاینه کوي او دغه ډول یاران چې محبت لري نفرت نه لري تړې څارېږي:

قربان قربان هغو یارانو، نه شم

چې محبت ورځني نفرت نه ورځي

بناغلی سلیم زنداني بیا داسې وایي

که نفرت يوه ذره وي نو هم ډير وي
محبت چې خومره ډير شي بيا هم کم وي
حميدالله هاند صيب بيا له موجوده انقلابي وضعيت او ناخوالو څخه سر ټکوي او دغه انځور د شعر په ژبه داسې وړاندې کوي:

ای انقلابه دا دې څه وحشت راوړی دلته
چې غبرکې غبرکې جنازې له ننگرهاره وځي
بناغلي فرهاد صافي د الله تعالی طبيعي خلقت په شاعرانه دنيا کې په څه ناز کو تشبهاو انځور وي، لکه چې واي:

لکه گلاب چې د يوې ورځې په بوتي کې وي
د ځينو خلکو په والله چې انکي داسې وي
بناغلي توحيد سهاک د هيواد غداران او خاينان د شعر په ژبه داسې غندي او د دوي په سرپتوب او انسانيت شکن بنکاري لکه چې واي:

چې د ولس په وينو گټه خپل بچو ته کوي
فيصله تاسو وکړئ ته او خداى سړي داسې وي
بناغلي ثمرزي بيا د رشوت په هکله انتقاد نظر د شعر په ژبه داسې وړاندې کوي:

اخله رشوت او شرم نه لرم
څنگه به مې خپل وجدان ته وگورم
اظهار صاحب او حضرت الله پرهر د دريدلي او کړيدلي ولس باندې د جگړيز وضعيت اغيزې د شعر په ژبه داسې منعکس کوي او وايي:

د چا ابا دچا ادې د چا خورکى مره شوې
دلته جگړه ده دلته غم هره شيبه خانه
مونږه بلها بلها دردونه تير کړل و موژړل
مونږه هم بلها جنازې يورې په اوږه خانه
هدا راز احسان زيارمل په وطن کې د جگړو او باروتو ډېروالی په داسې زړه رابنکونکي انداز سره انځوروي
دانن چې خومره کش لري باروت په دې وطن کې
يو وخت چې د بنکړيو کاروبار وه داسې نه وه

د تخيل شپه

اغلي خديجه سهار د کاونډيو هيوادونو په ځانگړي توگه د پاکستان له کرغيزن سياست ته اشاره کوي او وايي:
ای بي ايمانہ پاکستانه د انگليس بچيه
نوم اسلامي لري خو لږ اسلام په تا کې نشته
بناغلي محب الرحمن عزيزی بيا د هيواد جوړيدل او ابادی يواځی او يواځی په انسانی مينه او محبت پوری تړي او
په کوم انداز وايي:
له يو اوبله څار نشو و لاسو د محبت ورنکړو

خاوری جوړ به دا بناړ شی په نفرتونو

د « تخيل شپه » غزليزې ټولگې په څو نمونو څه لنډې څرگندونې وشوي، نور نو خپله ليکنه نه غځوم؛ خو يو
يادونه اړينه بولم هغه دا چې زموږ شاعري بايد د مجازي مينې پرځای په حقيقي عشق ولاړه شاعري وي ځکه
حقيقي مينه تلپاتې او نه فنا کيدونکې مينه ده لکه چې په پښتو لنډۍ کې وايي:

مينه د خدای او رسول بڼه وي

دا نورې مينې بې وفا تيرې به شينه

بنوونيار خان الله دوران

د لغمان عالي دارالمعلمين د پښتورڼې او ادب څانگې استاد

غزل

ماښځنتن مې د پرې انډيوالان وه
يو څو ستوري مې د شپې انډيوالان وه
اجمل اند

لغمانې شکرته مې پرې خوړلې
ټولگيوال مې د نن شپې انډيوالان وه
حاجي گل ثمرزی

هغه شهيد عسکر به خدای وبخى کنه؟

له هغه سرله ډيرى مودې انډيوالان وه

محب الرحمن عزيزی

چا په صدق يارانته راسره وکـړه
خو دا ځينې مې د خوړلې انډيوالان وه
کيهان حقپال
دا چې اوس له ما نه ليرې ليرې گرځي
دا مې ټول د ميکدې انډيوالان وه
حميدالله هاند
ځينو خرڅ کړم ځينو واخيستم صاحبه
ځينې ځينې مې د خوړلې انډيوالان وه
فرمان الله دانشيار
ما د زړه په وينو مينه درته درکـړه
خو بس ستا يو سل او درې انډيوالان وه
هدايت الله ازمون

غزل

هغه زړه چې ستا د عشق په اور بکاب دی

که مرهم ورباندې کېږدې ډیر ثواب دی

عبدالرحمن بابا

په دیدن پسې پي خود بي صبره کيږم

چې جانان مې بنيایسته گل د گلاب دی

حاجی گل ثمرزی

مینه نه کوم مینه نه کوم مینه نه کوم

دا زما د غصه ناک جانان خواب دی

صداقت ساحل

دروازې نه لږ راوځه مراوی کيږي

مراوړی درته وایي خله گلاب دی

هدایت ازمون

دغو خلکو د پاچا سپکاوی کړی

چې راغلی اوس پرې هر قسم عذاب دی

مبین اظهار

ستا د زړه سکون مسته موسقی ده رباب دی

زما لپاره بیا قران غوندی سپڅلی کتاب دی

محب الرحمن عزیزى

که تور راباندې لکي او که مـرم په بارانه کې

نن ډير بې صبره شوی يم درځم په بارانه کې

عبدالرحيم روغاني

خواره نه خورم او به نه څښم همدې باندې ژوندی يم

غمـونه چې له هر لوري نه خورم په بارانه کې

حاجي گل ثمرزی

ته نه يې يخه شپه ده تنه يې دې ليونی کـرم

نو ځکه تصويرونه دې نن ورم په بارانه کې

محبت شاداب

بڼه ووايه چې ستا ورسره څه رشته نغښتي

يادېږي مې يادېږي مې ځان خورم په بارانه کې

هدايت ازمون

دا زه هم عجيبه غوندې انسان يم ملـگرو

زه خيال د شاعرۍ تل جوړوم په بارانه کې

مبين اظهار

ای ده الهام بنایپری اوس تلی شی اجازه ده درته

بیاماننام راسه دشاعري طرحه درکوم په بارانه کي

محبت الرحمن عزیزى

غزل

ستا محبت دی لکه اور داسې
زما پي رنگ کړو لکه سکور داسې
خاطر افریدی
ودې لیدم څنگه مې واخیستله
خوله درنه اخله په زور داسې
حاجی گل ثمرزی
زخمي زخمي زړه په گوگل کرځوم
ستا په لیدلو شي تکور داسې
محبت شاداب
ته پکښې اوسې گلورین جانانه
زما زرگی دی لکه کور داسې
صداقت ساحل
دلته مړه کېږي دلته بیا هم راجي
دوی ته جوړ شو لکه گور داسې
مبین اظهار

غزل

نه په دعا نه په هنر کـــــــــيږي
 عشق د سر لوبه ده په سر کـــــــــيږي
 صاحب شاه صابر
 مجبوره ځوان ځوی مجرده زور کړم
 واده په لس لکه ولور کيږي
 حاجي گل ثمرزی
 نن یو کوچني ماشوم خپل مور ته وویل
 پلار مې راځي شکر اختر کيږي
 مبین اظهار
 د اسمانونو د بنایست تمـــــــــاشه
 زما د سترگـــــــــو په تغر کيږي
 شمس الرحمن ناتار
 د داسې ورځـــــــــو ارمانيچن یمه چې
 د حق نارې له هر ممبر کـــــــــيږي
 حمیدالله هاند

ستا خبر غلظه ده منطق هم درسره نه منی

زه خو اویم مینه هم په سمه هم په غر کيږی

محب الرحمن عزیزى

غزل

بلومه په ډيوو کـښې دعا گانې

نيمه شپه مې په ليمو کـښې دعا گانې

پير محمد کاروان

دخزان توبې زمونږه نه قبلـيـري

راشئ و کرو په سپرلو کې دوعـا گانې

حاجي گل ثمرزی

هميش راته دـعا کوه مورجانې

شته ستا ليموستا ورغو کـښـدا گانې

محمدعاصم ساجد

يوسړی مې چيرته خوښ نشو خپل ژوند کې

ما هم و کـښـې ډيرو زړو کې دعا گانې

مبين اظهار

داستا ميني په خداى داسې ليونى کـښـم

چې کـښـوم اوس په نغمو کې دعا گانې

احسان زيارمل

ستا لپاره اى ظالمه داسې کـښـم

تل کوم په زيارتو کې دعا گانې

خد يجه سهار

ترتا رسی کنه؟ اوس یی هم دقبليدو په امید یو!

څنگه به قبلي شی نفرتونوکی دعا گانې

محب الرحمن عزیزى

غزل

لکه تياره مې درنا تصوير ته ډير وژړل

نن مې دهغه بې وفا تصوير ته ډير وژړل

جلال امر خيل

موريم وهلي تسلي راته خوک نه را کوي

مامې دخپل شهيد بابا تصوير ته ډير وژړل

احسان زيار مل

دچاپه ياد کې مړې اوښکې بندې بندې سلگي

په جدایي مې دلایلا تصوير ته ډير وژړل

فرمان الله دا نشيار

تپه تياره وه خاموشي وه او اوزه دمړي

تا پسې بيا هغه نن بيا تصوير ته ډير وژړل

لسنۍ تلاش-

ټول ترينه لارل يو انسان پکې پخوانه پروت وه

نن مې دخپل زړه د صحرا تصوير ته ډير وژړل

محبت شاداب

په کومه ورځ چې تا زما د زړه نه کپه وکړه

ما په دې جرم د گناه تصوير ته ډير وژړل

مبين اظهار

غزل

ډير په حيراني اسمان ته وگورم
 زه چې خپل بنياسته جانان ته وگورم
 عثمان علي عثمان
 اخله رشوت او شرم نه لرم
 څنگه به مې خپل وجدان ته وگورم
 حاجي گل ثمرزي
 زړه باندي مې درد راشي اخ وگرمه
 زه چې ستا رېښې گريوان ته وگورم
 مومن خاطر
 زه ور باندي فکر د جنت کوم
 زه چې مې بنياسته لغمان ته وگورم
 محبت شاداب

د سترگو درد مې ايله ورسر ورکشي

زه چی په سترگو بنياسته قران ته وگورم

محب الرحمن عزيزی

نيغ مې د اير و سپرغی تر سترگو شي
 ته چې چې او زه مې ځان ته وگورم
 هدايت الله ازمون
 زه خپل ماشومتوب انځوروم پکې
 کله چې د ژوند رومان ته وگورم
 مبین اظهار
 زړه کې مې عجب شانتې احساس راشي
 کله چې بنياسته انسان ته وگورم

کيهان حقيال

غزل

خيري گريوان پورې مې خاندې ماشومان کلي کي کي

ليونى بيا په کانو ولي ملنگان کلي کي کي

سميع الله ترون

توبه توبه نور به په ژوند کي مخي ته نه ورځمه

خسر وهلى يم څو درانه سوکان کلي کي کي

حاجي گل ثمرى

په سرک ناست دى په سر خاورې بادوي وې گورئ

غلو ظالمانوي لوت کړى ده دوکان کلي کي کي

شادابه ځکه زنده کي راباندې سور اور شوله

بنار ته راغلى يم پاتې مې جانان کلي کي کي

محبت شاداب

اى د توپک سرپه دا څنگه کانې دې وکـ

څنگه اوس وژني په يو نوم بل نوم ځوانان کلي کي کي

مبين اظهار

بس دمینه اومحبت اوازی تری تردیره پورته کیږی

ټول را ټول چی شی شاعران اوهغه یارن کلی کی

محبت الرحمن عزیزى

غزل

مينه چي نه وه انديبنه مـي نه وه
بي غمه ژوند وه وسوسه مـي نه وه
ډاکتر اسرار اسرار

په لمرې وچ کړ د شهيد ورور جسد
بلا غريب وم هديره مـي نه وه
احسان زيارمل

مزل کوم منزل ته نه رسيرم
ژوند مې تياره لاس کې ډيوه مې نه وه
محبت شاداب

زما به هير نه شي هغه وختونه
شپه د باران وه خو کوټه مـي نه وه
مبين اظهار

مکتب ته نه تله بي وسه ومـه
لاس کې قلم شاته بکسه مـي نه وه
محمد عاصم ساجد

غزل

خپل درد راته يادېږي خپل درمان راته يادېږي
د مينې کيسې مه کـــوئ جانان راته يادېږي

اسرار اتل

نور هر څه مې هير شوي دي ليل مسافري کې
بس يو د ستا د سرو شونډو پيزوان راته يادېږي

سمسور ثمرزی

الماری يې خنک په خنک وې يو کې شهد بل کې زهر
ازمونه هير مې نه ده دا دو کـــان راته يادېږي

هدايت ازمون

چې پيل يې ستا د نوم په خوړو تورو باندي کېږي
هر چاته ځکه وایم چې باران راته يادېږي

حميدالله هاند

سيلي به هم بې وا که وه کـــه ياد دې وي جانانه
نيوم به دې په زړه پورې قـــربان راته يادېږي

اکرام الله عادل

زه خپله حيران پاتې يم چې څنگه داسې کـــېږي
د يو سري له نوم سره خفـــگان راته يادېږي

مبين اظهار

غزل

زړه به دې نه وي خو رضا به شې زه داسې يم
 ماسره مه کيښنه زما به شې زه داسې يم
 ممتاز اور کړی

ورکوه مينه مئين زړه ته مې دعا ترې اخله
 گوره د دې دنيا پاچا به شې زه داسې يم
 حميدالله هاند

زما بې سره ليونتوبه ستا د خپلولو مخه
 نور د الله خوبنه د چا به شې زه داسې يم
 اکرام الله عادل

د حسن پرخ دې ملايکې ماته مه رسوه
 د گرمو گرمو اوښکو څاه به شې زه داسې يم
 هدايت ازمون

ما پسي مه راځه قسم په خدای ارمان به وکړې
 افغانستان يم تالا به شې زه داسې يم
 حاجي گل ثمرزی

ما د ميني مدرسه درته پرايستې والله
 که ته راځې، پکې ملا به شې زه داسې يم
 کيهان حقيال

ځان ترې نه خلاص کړه نور زما له خاورې کډه وکړه

کنه په خدای چې ټول تباہ به شي زه داسې یمه
مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

په بنارونو کې غم زیات دی کلیوالې
نور درخمه زړه مې مات دی کلیوالې
قیس هاشمي

درد غمونه ډیر سوچونه مې دي ژوند کې
بې مانا مې د ژوند کارت دی کلیوالې
خدیجه سهار

داده و حسن خیرات خواره چیرته درومی

بیا ده و حسن چیرته زکات دی کلیوالې

محب الرحمن عزیزی

دا شیخان شیخان بیا چیرته چیرته درومی
دا په کوم ځای کې خیرات دی کلیوالې
مبین اظهار

د بناړخو پرېرېده چې د کلي مې زړه تور دی
بس دا زړه مې ولې مات دی کلیوالې
هسلنک تاشن-

زړه مې پککول سترگې مې جام درته ولاړیم
ستا دیدن راته خیرات دی کلیوالې
محب شاداب

دې ملنک کره ځواني خاورې ستا په یاد کې
دا په ملا باندي چې قات دی کلیوالې
احسان زیارمل

د غره سړی شومه د غره سره به مینه کوم
 نور د کلي مې زړه مات دی کلیوالی
 محمد عاصم ساجد

۱۳۹۷

کال

غزل

د چا سترگې د چا زړه ورباندې سوځي
 اور چې بل وي پښتانه ورباندې سوځي
 بختیار ساحل

څوک چې ژوند، وخت او ځان نه پېژني

دو نیا چې اور اخلي همغه ورباندې سوځي

محب الرحمن عزیزى

د بيلتون دا ترې اوبښکې ستا په یاد کې
 چې توپومه يې باڼه ورباندې سوځي
 حميدالله هاند

د گريوان تنې مې ټولې درته راوړې
 لږ وژاره که دې زړه ورباندې سوځي
 شمس الرحمن ناتار

دا پلۍ پلۍ لاسونه چې مې گـورې
 ته او خدای چې زړه دې نه ورباندې سوځي
 کیهان حقیال

خیال مې ډوب دی عشق څه دی نو ازموڼه
 عاطفه د ژوندانه ورباندې سوځي
 هدایت ازمون

نن جومات کې خپل ملا صیب راته وویل
 ځوانه بد مه کوئ چې ښه ورباندې سوځي

مبين اظهار

ثمرزی ستا لیونۍ مینې ملنک کړ
 اوس یې گوره که د زړه ورباندې سوځي
 حاجي گل ثمرزی

۱۳۹۷

کال

غزل

د مینانو خومره خیال ساتي
 چې بلې شمې په دیوال ساتي
 حیب الله یتاب

ځوانه له زړه نه دې هرڅه اوباسه
 ذکيه د ستا په نوم دستمال ساتي
 ذکيه درد

نه مې پرېږدي نه راته مینه راکۍ
 بس یوه پیغله مې دا حال ساتي
 مبین اظهار

مټن چې مینې ته ارزښت ورکوي
 د معشوقې به حتماً خیال ساتي
 پیمان صابري

مایې د مینې نه توبه کړې ده
 دا لا تراوسه مې دستمال ساتي
 احسان زیارمل

غزل

چې دا څنگه دا په څه خورمه ملگرې
د لاسونو دې خواږه خورمه ملگرې
سرداراغا کليوال

غوا چې لنگه شوه زما برخه به رالېږې
زما خوښېږي زه ور که خورمه ملگرې
حاجي گل ثمرزی

دا به ستا د انکار وجه وي چې لار کې
تیند کونه اوس پاخه خورمه ملگرې
حميدالله هاند

دا چې رنک مې ورځ تریلې خرابېږي
دا خو ستا په یاد کې زړه خورمه ملگرې
کیهان حقیال

پلار دې لس لکه ولور راباندې کېښود
دې ولور ته اوس ماغزه خورمه ملگرې
مبین اظهار

د مکتب لار کې چې کومه جینی گورم
بیا پرې ټوله شپه خپل زړه خورمه ملگرې
مجیب مراد

غزل

انتظار او انتظار سړی لوگی کړي
يو انکار د خپل نکار سړی لوگی کړي

رفيع الله ريحان

چې هميش راته غوسه غوسه راگورې
مورې هغه بد اظهار سړی لوگی کړي

مبين اظهار

روغ سړی يم سترگې سړې گرځوم خلکو
د غمونو کاروبار سړی لوگی کړي

احسان زيارمل

ته غوسه يې ورته هغه درته خاندي
بس ملگرو داسې يار سړی لوگی کړي

محمد عاصم ساجد

ملامت نه يې چې ماته مخامخ يې
رپيدل دې بې بهار سړی لوگی کړي

خديجه سهار

غزل

نشته پکښې خوب خدايه توبه توبه
 ورک کړې مئنتوب خدايه توبه توبه
 مومن خاطر

ياره ستا د کلي په خلـ کو کي
 نشته سړيتوب خدايه توبه توبه
 کيهان حقيال

نن چې شي واده سبا بيا کونديه شي
 داسې ناويتوب خدايه توبه توبه
 مبین اظهار

خپله د ديدن حای ته راتلـ شي
 ما گني ناسوب خدايه توبه توبه
 حاجي گل ثمری

خوند باندي د ژوند پوه شوی نه يم
 عشق ده ليوتتوب خدايه توبه توبه
 محبت شاداب

وخوره خواني راته په تو کو کي
 ستا دې پيغلـتوب خدايه توبه توبه
 سمسور ثمری

نن يي څه په قـ هر راته وويل

ته او سریتــــــــــــوب خدایه توبه توبه
اکرام الله عادل

۱۳۹۷

کال

غزل

زړه شراب ماغزه شراب

ته شراب که زه شراب

حمیدالله هاند

ذات کې مې ضمیر ژاړي

خښمه زړه نا زړه شراب

احسان زیارمل

واه په یوونشتمه پېړۍ

سترگو کې رانجه شراب

هدایت ازمون

درد غلطوي پرې درد

اخلي په خپل زړه شراب

ذکيه درد

رایی کــــــــــــره یوه بوسه

شــــــــوم اوبه اوبه شراب

عابد نثار

اوس بدل بدل شو وخت

نشته زما د زړه شراب

خدیجه سهار

پوه نشم په ځان باندې
 شم لکه بانه شراب
 مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

چې په بنو کې اشارت نه ورځي
 خومره ساده ده محبت نه ورځي

مجيدالله خليل

چا چې جهاد په مونږ فرض کړی دلته
 هغه سړي ته اقامت نه ورځي

رفيع الله قاسمي

اوبه به اوباسي له شونډو نه دې
 خوياره يو کس ته مهلت نه ورځي

حميدالله هاند

څوک چې د مور اوبلار خدمت نه کوي

هغه انسان به په جنت نه ورځي

فرهاد صافي

ليونی کي يري بس همدغه سړی

چې په کلو ورته رياضيت نه ورځي

مبین اظهار

دغو دې بناړ کې مينه جرم کني

څنگه ملا په دوی قامت نه ورځي

ذکيه درد

قــــربان قربان هغو يارانو نه شم
 چې محبت ورځـــــــي نفرت نه ورځي
 مومن خاطر

۱۳۹۷

کال

غزل

ټمکې ته گوري خو اسمان د سړي بڼه ډير راځي
 په ناپامۍ کې تصويران د سړي بڼه ډير راځي

شهنواز باقر

د محبت لپاره هم ډېرې نارې اورو خو
 دلته بس کرکې ته اذان د سړي ډير بڼه ورځي

هدايت ازمون

قسم دی چاته چې په مينه محبت وشي
 داسې خبرې په وجدان د سړي ډير بڼه راځي

حميدالله هاند

رښتيا وينا کوي په مينه خپل ژوندون تيروي
 پوره داځکه شاعران د سړي ډير بڼه راځي

خديجه سهار

د رقيب مخ ورباندې بد لگي کافرې بولي
 خو ديار مخ لکه ايمان د سړي ډير بڼه راځي

عابد نثار

زمونږ په کلي کې د صلحې ترانې غږوي
 زمونږ په کلي کې سازيان د سړي ډير بڼه راځي

مبين اظهار

که محبت مو کړی وی په ارزښت یی
ښه پوهیږی

دخدای په عشق کی عاشقان دسړي ډیر ښه راځي

محب الرحمن عزیزى

۱۳۹۷

کال

غزل

انگي يې دومره سره په څه سبب دي

عجيبه ده جتـونه په غضب دي

پيرمحمد کاروان

ماشومان مو بې تعليمه راوئېږي

چه شوي ديوالـونه د مکتب دي

رفيع الله قاسمي

ارولـی يې ترې بلـې وا ته شم

زما سترگي د دې ښکلـو په مذهب دي

کريم الله کریمي

دا شيخان له گـرمو شونـدو نه خوند اخلي

دا شيخان اوس ميلـانه شوه په غضب دي

مبين اظهار

داچې تل کـوي خورې خورې خبرې

دا رښتيا چې شاعران زما په مذهب دي

خديجه سهار

چي په ويناو اوگړنو کي غلطي درته نيسي !

په ساده ژبه يي درته وایم چي همدا ادب دی

محب الرحمن عزيزي

۱۳۹۷

کال

غزل

درد ته مې جامې بدلې کړې دي

مونږه خو نامې بدلې کړې دي

میوند درخار

رب ته د خواب دی څه چاره وکړه

دېرې دې وعدي بدلې کړې دي

هدایت ازمون

نن پي راته بل انداز کې وکتل

نن پي ارادې بدلې کړې دي

کرم الله کرمي

نن هغه پنځواشان نشه نه یمه

نن مې میګدې بدلې کړې دي

حمیدالله هاند

بیایي د راتلو څخه انکار وکړو

بیایي ارادې بدلې کړې دي

فرهان صافی

ای سړیه پلار کورته مې کله وږي

خوۍ ته مې جامې بدلې کړې دي

خدیجہ سهار

بس دې لیونې په نوم مې پیژني

(ن) ماته نامې بدلې کړې دي

مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

په تا مټین شومه په ځان پورې مې اورپورې کړ

د زلمیتوب په هر ارمان پورې مې اورپورې کړ

اکبر هوتی

طالب، دولت مې سره یو کړل دغه کار مې وکړ

هند شو خوشحاله پاکستان پورې مې اورپورې کړ

مبین اظهار

د ورور واده کې مې عجیبه تماشه جوړه کړه

ځان مې سینگار کړ په هر ځوان باندې مې اورپورې کړ

خدیجہ سهار

د کبر حد دې زه تر دې حدونو راوستم

د محبت په سر عنوان باندې مې اورپورې کړ

هدایت ازمن

تا چې راوړی وه پیزوان راته له بناره یاره

چې مې په پوزه کړ هر ځان باندې مې اورپورې کړ

ذکيه درد

ستا د عشق شېگرو وصال ته ورسولم دغه ده اخر

ستا په وصال کی په هجران باندی می اور پوری کر

محب الرحمن عزیزى

۱۳۹۷

کال

غزل

ترینه تپوس کولای نه شم پریشانه به شي
ډیره ناز که ده د مینې دنیا ورانه به شي

عبدالرشید رشید

ما فکر نه که چې اوبنګې به مې وپېږي
مینه به دومره شي چې زیاته له بارانه به شي
کریم الله کریمي

دا بدبخت څوک دی کوي داسې بنیرا ملنک ته
ورته ووايي چې چې خلاصه له ایمانه به شي

حمیدالله هاند

ما پرې تعویز کړی مورجانې ته نن بیا لاره شه
دا وخت امکان لري هغه چې مهربانه به شي
مبین اظهار

د زنده گۍ ډيوې به بلې شي روښانه به شي

د ژوندانه کشتۍ په خپله لار روانه به شي
شمس الرحمن ناتار

محبه! دخپل دژوند ترخي خاطرې مه يادوه

عزیزى گوره نن خوشحاله ده پريشانه به شى

محب الرحمن عزیزى

۱۳۹۷

کال

غزل

ځکه مې ستړي اسويلي درپسې ياره وځي
څوک مې د زړه بڼاره ته راځي او څوک له بڼاره وځي

رياض الله شفق

دا ته چې ځان سينگاروي گودر ته دروې
ياره خود به درپسې ځوانان له کاره وځي

رفيع الله قاسمي

ای انقلابه دا دې څه وحشت راوړی دلته
چې غبرگې غبرگې جنازې له ننګرهاره وځي

حميدالله هاند

د غریبۍ له وجهې نن له ننګرهاره وځي
دا سړی گورئ دا په منډه چې له بڼاره وځي

شمس الرحمن ناتار

دا مې غرق کړی سمندر دی زړه کې
دا چې د اوبنکو قطارونه مې له شمارة وځي

کرم الله کریمي

نور دلته نه راتمه ده بڼاره ته ستا لپاره
کله چې گورم تاته زړه مې له تڼاره وځي

مبين اظهار

لکه محب د دونيا په عشق کی مه غرق يره

کنه لکه عزيزی دحقیقی عشق له کار او باره وځي

محب الرحمن عزيزی

۱۳۹۷

کال

غزل

جنک د نن او د سبا که د پرون دی

وژل شوی دواړوخواوو ته پښتون دی

عزت الله خواب

له فرض موخ نه جنازې دې پکې ډیرې

دې هیواد کې خوشحالي هم زره چادون دی

کرم الله کریمی

بیر سر خیرې گریوان کوڅو کې گرځم

پیدا شوی مو تر منځه بیا پیلتون دی

رفیع الله قاسمی

د پښتو او پښتنو تحفظ غواړي

پښتونخوا کې یو سپیڅلی شان لاریون دی

حمیدالله هاند

انشاء الله وطن مې بیا به بڼه سمسور کړي

دا پاچا رښتیا تیاره کې سباوون دی

مبين اظهار

د هغې د مخ شغلي پکې ښکارېږي

د سپورمۍ سره يې کړې بيا تړون دی
شمس الرحمن ناتار

۱۳۹۷

کال

غزل

چې هميشه مو په مخونو ستوماني داسې وي
زه به څه نه وایم خو مړه زنده کي داسې وي

اسير مشواني

زما بچی جها د ته ليري دا پنځله نه ځي
دغه دو که ده که رښتيا دغه مشري داسې وي

خديجه سهار

منم مټين دې کرم په ځان لار دې راوښودله
بيا دې وروسته ليونی کرمه نيکي داسې وي

حميدالله هاند

لکه کلاب چې د يوې ورځې په بوتي کې وي
د ځينو خلکو په والله چې انتکي داسې وي

فرهاد صافي

چې د ولس په وينو گڼه خپل بچو ته کوي
فيصله تاسو وکړۍ ته او خدای سړي داسې وي

توحيد سهاک

لکه په ماچي څومره درد ستا په بيلتون کې تير شو

ياره دا ستا دې هم دردونه په زړگي داسې وي
 رفيع الله قاسمي
 چې كرم راجع دا ستاخ ته كتاب خبرې
 رانه شي هيرې بس زړگيه عاشقي داسې وي
 مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

چې خازې شني مې په قبر وي ولاړې
 كه غلام مړوم راحي تو كې پرې لاړې
 غني خان
 جنتونه جنتونه جنتونه
 دا كه دبنې دي كه غرونه او كه شاري
 شمس الرحمن ناتار
 كومكونه دې يتيم په نوم راوري
 دې ظالم ورباندې خبني كړې داړې
 ويس احمد عمرخيل
 بس له هغې په مانا د ژوند پوه شوم
 په سلگو سلگو چې زما له خنگه لاړې
 حميدالله هاند
 كبرجنې د خواني ارمان دې واخله
 ته چې هر مازديگر ما له خدايه غواړې
 كفايت الله مظلوم يار
 چې په مينه دې پيسوي وطن خرڅ كړ

د بدبخته پسي مورې چې و نه ژاړې
 مبین اظهار
 ای دغه مشر دی سرپه رشوت خور وه
 لار شه تويي کړه په قبر ورته لارې
 خديجه سهار

۱۳۹۷

کال

غزل

چې زما مرګ هم يو نا ترسه انسان رانه وستو
 کوم يو ارمان دی چې پي ماله ارمان رانه وستو
 محمد گل منصور
 د دعاگانو چيغې زمونږه پاس اسمان ته لارې
 له تندې مره شو خو اسمان مو باران رانه وستو
 مبین اظهار
 چې د بيلتون روژې پرې ماتې کړو جانانه دواړه
 لکه چې رب په دې جهان دا اذان رانه وستو
 حميدالله هاند
 ما خوله خدايه په لمانځه او دعاگانو غوښته
 قسمت ناخوانه وه چې ماله پي جانان رانه وستو
 توحيدالله سهاک
 د کونډې شوې مور بچي قاتل خور بدو کې لارې
 څنگه خفګان وه چې پي ماله خفګان رانه وستو
 نثارالله حضرتي
 وخته تباہ شي وخته خاورې شي ذره ذره شي

چې په ژوندونې دې اه تلی انسان رانه وستو
 شمس الرحمن ناتار
 دا دومره لوی ظلم نوڅه له په ما تاسو کوئ
 په ځنګدن کې یې هم ماله جانان رانه وستو
 وېس احمد عمرخیل

۱۳۹۷

کال

غزل

ولې به نه کوي کیسې له ملغلرو سره
 نن یې بیا گډې دي شکرې له خبرو سره
 عمر دراز مروت
 ددې ملي پولیس د مرګ فتوایې داسې ورکړه
 دغه کافر دی دغه ولی له عسکرو سره
 مبین اظهار
 یو دوه غزله درې ټپې او یو رباب اخله
 د کلي بر چینار ته څمه څوملګرو سره
 نثار الله حضرتي
 په وطن سرور کوي دوی د تورو زغرو سره
 ولې به نه ورځمه زه داسې عسکرو سره
 ظهور ساګر
 هغې جینۍ رانه په ټول کلي کې زړه وړی دی
 هغه جینۍ چې اوس روانه ده ملګرو سره
 مومن خاطر

غزل

ارمان دی چې دنيا کې ارمانونه پاتې کېږي
 دنيا سستا په هوس کې جنتونه پاتې کېږي
 سيد خالد کنړی

چې کله درته وگورمه زه هم داسې کېږم
 احساس مې راژوندى شي خو خوبونه پاتې کېږي
 مبین اظهار

اوس هاغه شانتي نه يم اوس هاغه نشې نه کړم
 يارانو اوس له ما بلها جامونه پاتې کېږي
 حميدالله هاند

جانان دې چې په هر محفل کې داسې نخرې وکړي
 جانان لپاره هر محفل کې زړونه پاتې کېږي
 ولس احمد عمر خیل

که موده مينه او محبت لاسونه ور که قسم ده!

جنک به نه وي، له خلکو به د جنگونه پاتې کېږي

محب الرحمن عزيزی

جنت ته د تلو لار د مور عزت لمونځ او روژه ده
 په داسې عملونو کې خوبونه پاتې کېږي
 نثار الله حضرتي

دا ولي چې د ستاسو چم ته خلک راځي گرانه

خالي گوگل روان وي ترينه زړونه پاتې کيږي
سلیم زنداني

۱۳۹۷

کال

غزل

يخه هوا او د چا ياد ماښام کې
ملگرو سم يمه برباد ماښام کې
فرهاد صافي

جانانه کله چې دې و نه گورم
بيا مې زړگي کوي فرياد ماښام کې
حميدالله هاند

د ورځې نشته دي خو بونه زمونږ
شبگيري مونږه کړو برباد ماښام کې
ولس احمد عمرخيل

لراوړ ټول ترينه خوندونه اخلي
خو دلته تل جوړ وي فساد ماښام کې
سلیم زنداني

بيا مې د چا ياد په زړگي راغلی
ځکه اوس ځکه د غم ياد ماښام کې
مبين اظهار

څنگه به بيا گودرته نه ورځمه

رانه چې وړي هر وختي ياد ماښام کې
نثار الله حضرتي

۱۳۹۷

کال

غزل

ژوند لکه باد پورې تړلی انځور
زما او ستا هم اوبو وړی انځور
شمس الرحمن ناتار

بيلتونه څه لوبې دې وکړې پرما
اوس مې دې خپل جانان خوړلی انځور
حميدالله هاند

تاته به ياد وي چې مويو ځای واخيست
هغه په اور باندي سيڅلی انځور
وايس احمد عمرخيل

ما د يو چا سره هم مينه کړې
ماهم د زړه کور کې ساتلی انځور
سلیم زنداني

پرېرېده چې يوې شي پروا نلري
ما خيال کې زړه پورې نيولی انځور
نثارالله حضرتي

خدای شته د ډيرو جينکو خوښ شوی
ستا هغه بنسکلی نازولی انځور
کلثوم وفا

په ليونۍ باندي به خه تيريري

ورسره ورور زما ليدلي انځور

عابد نثار

اوبنکي زما لکه باران وريري

يو کال نه پس مې دی ليدلی انځور

مبين اظهار ۱۳۹۷

کال

غزل

لکه ایمان د خلکو زړونو کې وي

داسې جانان د خلکو زړونو کې وي

اجل احمدزی

ستا د خبروله اندازه داسې

بنکاري ایمان د خلکو زړونو کې وي

مبين اظهار

ارمان يې دا دی چې ما مه وويني

ځيني ارمان د خلکو زړونو کې وي

حميدالله هاند

زه به ترې څنکه سترگې وارومه

لکه خفکان د خلکو زړونو کې وي

ويس احمد عمرخيل

داسې مې ته په زړه کې اوسې گرانه

لکه ارمان د خلکو زړونو کې وي

سلیم زنداني

تمامه ورځ په مسجد کې اوسي

لکه قران د خلکو زړونو کې وي

مختيار عمري

لکه د وني پاني دومره ډير زيات
 د چا ارمان د خلکو زړونو کې وي
 نثار الله حضرتي

۱۳۹۷

کال

غزل

زه څه نه وایم څه ته یې را په یاد کړه
 مامې خپله ځواني چا پسې برباد کړه
 عبدالمعروف سباوون

درېسې ټوک ټوک رنګ شوی يم صاحبه
 خاورې لپې لپې راوړه ما اباد کړه
 هدايت ازمون

خدایه ته زیور د سولې ورنصیب کړه
 نور په امن بنایسته زمونږ هیواد کړه
 سلیم زنداني

ماته مه وایه چې څو دواړه مکتب ته
 ته دې خپله بکسه واخله خدای دې بناد کړه
 مختیار عمري

راشه زما په زړه کې سم یکه زار و کړه
 په هر بیت کې مې د مینې زور را یاد کړه
 مبین اظهار

ژوندون دې ټول په جدایي کې تیر شو
 ځکه غمونه هم له تاسره د ټول عمر فریاد کړه

کفایت الله مظلوم یار

۱۳۹۷

کال

غزل

ته پرېرېده زه اخته په وير دځان يم زمانې
 بې خو که يم دردېرېمه افغان يم زمانې
 حضرت الله پرهر

دا ستا د زړه مېر نه مې چې کله تواب کړې
 نصيب سره له هغه وخته وړان يم زمانې
 مبین اظهار

د هر افغان دښمن چې له کړيوانه ونيول شي
 د داسې وخت راتلو په ارمان يم زمانې
 حميدالله هاند

دا چې جيکې سترکې گرځم په هر ځای کې
 که غريب يم بيا افغان يم قهرمان يم زمانې
 صداقت ساحل

هم لعل يمه الماس يم هم گوهر يم هم بکلت
 دا څومره قيمتي څومره ارزان يم زمانې
 سليم زنداني

څوک لاس نه مې کشکاري څوک کړيوان نه مې کشکاري
 په يو دوو کې جام پاتې يم حيران يم زمانې
 نثار الله حضرتي

بخت گوره چې دا خو کلونه مخکې مې پرلپسې
 تر اوسه لاپه هغې جينې گران يم زمانې
 احسان الله زيارمل

ددغه وخت کافرو ته کافر بنکارم ملگرو
 د يو الله بنده يم مسلمان يم زمانې
 عابد نثار

۱۳۹۷

کال

غزل

سخته لمحہ د انتظار ده شپه ده
 خړيکه مې پورته له پرهار ده شپه ده
 الماس درانی

زه او ملگري بڼه بنډار موجودی
 رباب منگی دی او سیتار ده شپه ده
 ظهور ساگر

پند پند شعرونه یې راوړي ددې بڼار بڼاپيرو
 ددغه کلي بر گودر کې يکه زار ده شپه ده
 مبین اظهار

زه لیونی لیونی گڅمه د یار په چم کې
 ځکه له ما نه یار یې زار ده شپه ده
 مریم لیونی

ستایاد دی زه يم ترې اوبڼکې دې اشنا
 د ژمي سور باد زړه یې قرار ده شپه ده
 کفایت الله مظلوم یار

لکه شیشه ځان ته هر څه مه وهه
 ژړنده د پلار ده خو په وار ده شپه ده
 سلیم زندانی

غزل

قاضي ته ووايه ته دا پيژني
د محبت د غل سزا پيژني
بخت زاده دانش
د محبت کفر خپل حد نه لري
خو محبت کې ته ریا پيژني
عابد نثار
راته په سرو سترگو ژړېږي جانان
راته وايي ته د زړه درزا پيژني
ويس احمد عمرخيل
چې له وطنه يې کافر ليرې کړل
ملاصیب ته داسې پاچا پيژني
مبين اظهار
چيرته د مينې کيسې لولې کنه
مجنون دې پېژنده لیلی پيژني
احسان زيارمل
هغې يو چاته ډير په نار وويل
ته مې د ژوند هغه پاچا پيژني
مومن خاطر

هغې ته ووايئ دا دومره کمزوری نه ده
هغې ته ووايئ چې دا ټوله دنيا پيژني
مختيار عمري

۱۳۹۷

کال

بيټونه

خوب به خفه وي خوڅه و کړم نه مې راځي
ای زه چې وځاندمه سترگو نه اوبه مې راځي
هدايت ازمون

ريباره حال د جانان را که چې بې تاب يم
نن مې په زړه زخم له سترگو نه اوبه مې راځي
ويس احمد عمرخيل

زه چې په تاباندې د کله مئين شوی يم
د هغه وخته زما سترگو کې خوب نه مې راځي
مختيار عمري

زه چې يم تللی دې سفر ته ای د کلي خلکو
اوبه چې هم څښمه دا ستاسو بڼه په زړه مې راځي
مبين اظهار

غزل

په مخ چې دې خالونه په قطار وه داسې نه وه

بس خوشې زما تاته انتظار وه داسې نه وه

عنایت عابد

دا نن چې خومره کش لري باروت په دې وطن کې

یو وخت چې د بنګړیو کاروبار وه داسې نه وه

احسان زیارمل

دا ستا په لیدو چې به په وار وار مړ کیدمه

لیدل دې هم د مینې په اقرار وه داسې نه وه

نثار الله حضرتي

پرون مې د ګودر په طرف داسې نظر وشو

بس شمار د جنګیو په کتار وه داسې نه وه

عاصم ساجد

په زړه زما د اوبنګو لوی ګار وه داسې نه وه

بس ستا جفا وفا او که سنگسار وه داسې نه وه

مبين اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

په نامه د ذوالجلال مې دې قسم وي
چې سبا بېگانه دا ستا راسره غم وي

خالد شينواری

د ادم اولاد به دغسې خورېږي
چې په تمکه کې يو خو دانې غم وي

عابد نثار

ستا په فکر کې خو نورو ځای نيولی
زما فکر سره هر وخت دا ستا غم وي

ظهور سهاک

هغه ورځ چې دستمال وبل ته ورکړي
هغه ورځ به مو په کلي کې ماتم وي

عبدالباسط کليوال

که نفرت يوه ذره وي نو هم ډير وي

محبت چې خومره ډير شي بيا هم کم وي
 سليم زنداني
 هغه خاورې مې پلو کې وې ساتلې
 چې پرې ايښی دې لاليه ستا قدم وي
 کلثوم وفا

۱۳۹۷

کال

غزل

باغ کې د منې جينۍ شاگرد يمه
 زه هم د يوې جينۍ شاگرد يمه
 مجنون منگل
 ماته پي زده کړی ده د سترگو جنک
 بس د ليونۍ جينۍ شاگرد يمه
 مبین اظهار
 زړه په اللو اللو وور مې کړ
 داسې د وړې جينۍ شاگرد يمه
 ظهور ساگر
 زه ليونۍ ځکه ليوتوب کوم
 زه د ليونۍ جينۍ شاگرد يمه
 نثار الله حضرتي
 هغه يادوی چې مې گودر کې ډير

زه د هغې جينۍ شاگرد يم

حميدالله هاند

پوه يې چې د مينې په مذهب كړمه

بس خود هغې جينۍ شاگرد يم

عابد نثار

لږ چې په غرمه كې خوب ته پرېږده

درس وايم د شپې جينۍ شاگرد يم

رفيع الله قاسمي

۱۳۹۷

کال

غزل

هسې دزړه په زور مې مه يادو

بس دی جانانه نور مې مه يادو

نيکل

ماته چې هرڅه هرڅه وايي وايه

خو بس دې گراني مور مې مه يادو

مبين اظهار

زه تابعدار دې يم هر وخت راشي

مر که قربان شم ورور مې مه يادو

ظهور سهاک

صفت کوه مې په غزل کې ډير ډير

خو اوربل خور راخور مې مه يادو

حميدالله هاند

اخلم پښتون يم د رقم په زور دې

په خپل بدل کې خور مې مه يادو
 د غريبي دې خداى نامه ور که کړي
 پيغلو د زرونو شور مې مه يادو

عنایت عابد

۱۳۹۷

کال

غزل

چامې نيولي د خپل زړه په دروازه کې گوټې
 څکه زه ژارم ما اخيستې دي بانه کې گوټې
 مبین اظهار

شې به پخپله د غمونو تیکدار لالیه
 پام چې ونه وهې د چا په معامله کې گوټې
 سلیم زنداني

خومره بنایسته وه خومره ښکلې ښکاریده ورسره
 ما چې یو چاته وې اخيستې بنجاره کې گوټې
 نثار الله حضرتي

زما دیدن ورباندې حق حلال دوی جرم گني
 رانه اخيستې دي قاضي په عريضه کې گوټې
 ولس احمد عمرخيل

نن مې يوه کونډه مور په بناړ کې په سودا وليده
 خريد ته ناسته وه وهلي يې بټوه کې گوټي
 عاصم ساجد
 مړه ماتول عمر تاوان کړی زه داسې يم
 لکه مجرم نه چې څوک واخلي عريضه کې گوټي
 حميدالله شيرزاد

۱۳۹۷

کال

غزل

عشقه سودا به دې په خو وشي
 کيږي خو نه که په کيدو وشي
 شرر صافي
 څومره به واخلي شکرانه زما نه
 ملا که دا په تعويزو وشي
 عنايت عابد
 زما د خونې رنګ په خو دې کا کا
 دا سپين کفن دا به په خو وشي
 وايس احمد عمر خيل
 د عشق لمبويمه سيڅلی ياره
 زما به علاج ستا په ليدو وشي
 حميدالله هاند

زه اظهار درته د مينې وكرم
 خو چې ستا خولې نه راته هو وشي
 عبدالباسط كليوال
 ته مه ځه رانه بيرته راشه كنه
 مې زړه مې ژوندی ستا په ليدو وشي
 رفيع الله قاسمی

۱۳۹۷

کال

غزل

يو شئ يو ځای شئ د خپل ژوند ترينه پوښتنې وکړئ
 پښتنو وخت رارسيدلی ترې غوښتنې وکړئ
 اوبښکه اميل
 ماته له خپله ځانه گران دی چې هغه ته به هم
 گران يم که نه ورشې. تپوس تاسې ورځني وکړئ
 حميدالله هاند

دوه ورځې ژوند ده پام د چا د زړه ازار وانځلئ
 دوه ورځې ژوند ده هسې نه چې تيروتنې وکړئ
 عبدالباسط كليوال

خير که فضا ته رسيدی نشي د نورو په څير
 بس دومره وکړئ چې له غرونو اوښتنې وکړئ

سلیم زندانی

ورشئ غني بابا ته مونږ ته پي خدمت كړي دي
ورشئ لاسونه ورته بنكل كړئ ترې مننه وكړئ
عنایت عابد

۱۳۹۷

کال

غزل

څه بي خوفه بي خطره زنده گي وه
ماشومتوب ډك له ثمره زنده گي وه

زاهده سبا

زه د ستا او ته زما وې ماشومان وو
څه بڼه وخت و بختوره زنده گي وه

عبدالباسط كليوال

څومره خوند وي د جانان سره په خوا كې
ماشومتوب كې مې پي غمه زنده گي وه

خليل الرحمن رحمانی

د يو څو بنكلو يارانو سره يو ځای
په خوښۍ به مو اكثره زنده گي وه

صداقت ساحل

نه جنگونه وه نه غم نه اندېښني وې

ډير نږدې موای دلبره زنده گي وه

ظهور ساگر

لکه څوک د چا تر خياله چې ژوندی وي

زما هم د چا تر دره زنده گي وه

احسان زيارمل

ته چې نه وې زه په روغو کې مجنون وم

ليونو غونډې بې سره زنده گي وه

مبين اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

څومره چې زه يم درېسې دومره په تا کې نشته

ما غونډې قدر دې ادې او په ابا کې نشته

عبدالباسط کليوال

د هر چا سترگو کې لټون د محبت مه کوه

گوهر درياب کې وي سرپه په صحرا کې نشته

هدايت ازمون

اول پرې سوچ و کړه بيا مينه مې په تول وتله

قسم دی دومره مينه هيڅکله په چا کې نشته

عنایت عابد

زه يې له غمه مرم خودی مې هيڅ پروا نه کوي

ملگرو گورئ ټکی مينه په اشنا کې نشته

مومن خاطر

زرگی د ښکلويې غرضه دی هيڅ طمعه ترينه

د وفامه كوه وفا توله دنيا كې نشته

حميدالله هاند

ملاصيب څه زما د مرگ فتوا دې ولې وركړه
دومره اسلام مې زړه كې خښ دومره په تا كې نشته

مبين اظهار

څومره په ناز او په نځرو باندې روانه يې ته
ته چې دقت ته ځې نو دا خو ستا حيا كې نشته

ويس احمد عمرخيل

اى بې ايمان په پاكستانه د انگليس بچيه
نوم اسلامي لري خو لږ اسلام په تا كې نشته

خديجه سهار

۱۳۹۷

كال

غزل

خبرو كې خطا شوه وارخطا شوه رانه لاره
په مينه كې چې بنه ډيره ملا شوه رانه لاره

طاهر صافى

چې ومې كړ اظهار د محبت په وچو شونډو
له ډيرې خوشحالى نه په ژړا شوه رانه لاره

مبين اظهار

زه هم حيران شوم چې د كوم جادو كړ وكړل
بس كله چې له ما سره پخلا شوه رانه لاره

عنایت عابد

زما دغه سپيره قسمت ته وگورئ ملگرو
همغه شهزادگي چې مې ليلې شوه رانه لاره

مومن خاطر

ويل يې ته مې ژوندي يې ته مې ځان يې

همدې سره ملگرو په ژړا شوه رانه لاره
 سليم زنداني
 ددې په سر راپورې کړتېمت د کلي خلکو
 خبر په ماچې دا ټوله دنيا شوه رانه لاره
 حميدالله هاند
 زما بدبختي گوره راسره وه زمانه وه
 زما بدبختي گوره چې زما شوه رانه لاره
 احسان زيارمل

۱۳۹۷

کال

غزل

ځمکې ته اسمان رانږدې شوی وو
 خوا ته مې جانان رانږدې شوی وو
 عوض ارمان
 څنگه به مې هغه صحنه هیره شي
 خوا ته مې ارمان رانږدې شوی وو
 ويس احمد عمرخيل
 زړه ته مې درمان رانږدې شوه وو
 وایم يا قربان رانږدې شوی وو
 توحيد سهاک
 ماچې د جانان سترگو ته ونگل
 زړه ته مې جانان رانږدې شوی وو
 ريحان ساحل
 زړه مې درزا وکړله د يار خوا کې

دومره په ايمان رانږدې شوی وو

صداقت ساحل

لپه کې مې خو غږپه اوبه ورکړې

تږی د پیاپان رانږدې شوی وو

هدایت ازمون

بنه وه چې ټوپک کې پي مرمی نه و

مرکې مې په قرآن رانږدې شوی وو

عبدالباسط کلیوال

زه به ورته غاړه غاړی ورشمه

ماته لکه ځان رانږدې شوی وو

ظهور سهاک

۱۳۹۷

کال

غزل

لکه دور چې وي راوتی له دریا به

انتخاب د محبت کاله خرابه

نظیرالحق قریشي

خدايه ته پي د حياء ساتنه وکړې

پښتني خویندې دې نشي بي حجابه

عابد نثار

هسې نه چې پلار دې بیا له ژرندې راشي

منگی پورته کړه او مندې واخله شابه

عبدالباسط کلیوال

محبت دومره اسانه کار خو نه دی

محبت کې ځان ساتنه له ستر عذابه

خليل الرحمن رحمانی

دغه ووژنیء دا مړ کړیء دا دښمن ده

دا خبرې ټول راوتي له كتابه

مبين اظهار

خدای لپاره يو څوك لاس را كړئ ډوبيرم

خدای لپاره ما در كش كړئ له گردابه

احسان زيارمل

زه خو هسې فدا نه يم ستا په حسن

بنكلي مخ دې خلا زياته له مهتابه

حميدالله هاند

رسيدل درته د تړي وجود نشي

يه ارمانه يه د اوړي پر ك سرا به

۱۳۹۷

هدايت ازمون

كال

غزل

ستا چې واده وه تماشي وې جنكي- تاويدې

زه مې كيدم د مرگ سلگي- مې په مړۍ تاويدې

جاويد ودان

زما د اوښكو پروا گير په ښار كې نه و خدایه

ستا د اسمان او بوته هر لاس كې چترۍ تاويدې

هدايت ازمون

د ښځو جنك و ه څه عجيبه تماشه شروع وه

ځينو وښتان شو كول ځيني په بلي- تاويدې

عنایت عابد

ملگرو څه انقلاب اوڅه جگړو كې درسونه ويل

په صنف كې به ناستو په سر به مو مړۍ تاويدې

محب الرحمن عزيزی

د وخت مفتیان او جهاديان هم پکې ډیر ښکاریدل

هلته چې شرنک وو د پیالو او پلي می تاویدې

سلیم زنداني

ساده ناداني لیونی په غرونو واوښتي خو
په نازک زړه مې ستاله غم د اور کړی تاویدې

غیرت مخلص

زه یې لیدلی په کوڅه کې وم که څه کیسه وه
د بام په سر چې ښکته د باسط خورکي تاویدې

عبدالباسط کلیوال

یو ځلي گرز شو بمباري مو ماشومان ووژل

یو شو بدرنگه تیارې مو په بلی تاویدې

ظهور

غزل

ستري کارونه اوږدې ورځې بل روژه خانه

مسافری ته دې پام واړوه راځه خانه

کریم سلطاني

د چا ابا دچا ادې د چا خورکی مړه شوې

دلته جگره ده دلته غم هره شیبه خانه

مبین اظهار

مونږه بلها بلها دردونه تیر کړل و موژړل

مونږ هم بلها جنازې یورې په اوږه خانه

حضرت الله پرهر

ولې مونه پرېږدي چې یوبل ته مونږ ورسېږو

زه په هغې مئین په ما باندې هغه خانه

غیرت مخلص

ډیر خلک وایي د روژې وي هر ماښام اختر

خو چې ته نه يې د اختر نه وي مزه خانه

سليم زنداني

له مجبوريت نه مسافر وي بل وطن كې گرانه

اوس مجبوري دې ختمه شوې ده راځه خانه

خليل الرحمن حماني

دلته رقيب كډه راوړې ده ډير خيال به ساتې

دلته چې هر ځلې راتلې په دې كوڅه خانه

عنایت عابد

تاته په ياد شي هغه ورځ چې دې وپلې راته

هر مازديگر زمونږه كور خوا ته راځه خانه

۱۳۹۷

ويس احمد عمر خيل

کال

غزل

خيرات په زوره رانه غواړي د قلنك په نامه

زمونږ كوڅې ته چې راځي د يو ملنك په نامه

سهر گل اميرزی

سوله دې ور كه شي په سوله كې نوڅه گټه ده

راځئ چې پورته كړو جامونه نن د جنك په نامه

احسان زيارمل

ريبار دې خدای په توپ سوری كړي دو كه باز وخته

ډير څه يې ووهل له ما د غمړنك په نامه

توحيد سهاک

دا خلک نه د انسانيت او اسلاميت نه خبر

دا خلک هسې ځان وژنې كړي د جنك په نامه

عنایت عابد

مدام دې ياد پكښې ویده وي كه باور دې كېږي

داسې سينه کې څه د زړه پالنکې په نامه
 سليم زنداني
 خو چې شرلی مو کافر نه وي له گران هيواده
 مونږ افغانان دا ځل يو يون کړود غورځنکې په نامه
 خليل الرحمن حماني
 عجيبه خلک دي عجيبه شان فکرونه لري
 عجيبه زړونه خوري هميش د غمزنکې په نامه
 مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

د ژوند ميچنه گرځوم ورځيني اوږه راباسم
 تيره په ځمکه تکه کومه او اوږه راباسم
 احسان زيارمل
 رقيه اوږه که د يار سره مې وليدلې
 رقيه اوږه په قسم درنه ماغزه راباسم
 عنایت عابد
 زه چې غزل ليکم نو تل به داسې چل کومه
 يواځې کينښم له کوټې نه ټول واړه راباسم
 نثارالله حضرتي
 که پرې ستا نوم ليکلی نه و بيا مې هيڅ مه بخښه
 راځه جانانه د سپني مې درته زړه راباسم
 سليم زنداني
 د کلي خلکو بدمعاشۍ ته مې ملا وتړله

د کلي خلکوله هر چا په زه خرمن راباسم

عبدالباسط کليوال

جانان وماته هره ورځ په سترگو شنو راگوري

سکاره په ټمکه ټکوم ترينه رانجه راباسم

ويس احمد عمرخيل

بي وفانن به خپل وجود نه ستا يادونه ورک کړم

بي وفا ما چاقو راخيستی دا خپل زړه راباسم

غيرت مخلص

مئين پرې يم خو هغې ته يوه ټوکه ښکاري

اوس نو مجبور يم سيني نه ورته زړه راباسم

عابد نثار

۱۳۹۷

کال

غزل

کـبرجنه شـوه دنـيا مـزه پـي لـاره

حـوصـله شـوه وارخـطـا مـزه پـي لـاره

نجيب عامر

د دنيا په خوشـحالـيو زه پوه نشوم

مـرورـه شـوه لـيلي مـزه پـي لـاره

ويس احمد عمرخيل

اوس د نورو غلامـي کـري تـرينـه تـيرـشه

ډير بي خـونـده شـو مـلا مـزه پـي لـاره

سليم زنداني

چې يو ځای وو جار قربان نه پي وم ستړی

چې له مانه شوه پناه مـزه پـي لـاره

توحيد سهاک

اوس مې زړه وړسې نه خوږېږي گرانه

درته وایم په رښتیا مـزه یـي لـاره

عنایت عابد

يار زما و اوس د نورو سره گرځي
 زه دلبره داستامزه يي لاره
 ظهور ساگر

خوند خو هغه و چې مونږ سره پخلا وو
 اوس ترې جوړه شوه بلا مزه يي لاره
 غيرت مخلص

اي راځه چې نور مور دواړه لاس ترې واخلي
 يارانته مو شوه په غلامزه يي لاره
 احسان زيارمل

دا ستا سترگي مې په سترگو کې نيولي
 اوس شوه هسپې بې حياء مزه يي لاره
 مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

پرېږده چې لمبه وسوځي لمبه شي زړه مې اور واخلي
 سترگي مې پرېږده چې په سترگو کې دې کور واخلي
 غيرت مخلص

خير که شاعر يمه شاعر به يم اديب يم کنه
 داسې په تنک نظر راگورې خدای دې زور واخلي
 نثار الله حضرتي

بازار ته لارمه او تاته مې رانجه راوړل
 دادې په سترگو کړه چې سترگي دې لږ تور واخلي
 عاقل بهار

خدای شته چې څومره دعاگانې کوم مظلوم ولس ته
 لاپکښې جنک زيات شي او لاپکښې جنک زور واخلي
 کلثوم وفا

بيگانه مې پلار ته ستا په سر دومره زاري کړيده

په دې خاطر چې اشنا ستا کلي کې کور واخلي
ظهور ساگر

که هرڅو ستړی او ستومان وم چې تر کوره راشم
د بچي غږ سره ستړيا مې رانه مور واخلي
سلیم زنداني

بنـکـلو دا واورۍ عاشقان درنه خفه نشي نور
هسې مجبور نشي خولگۍ درنه په زور واخلي
عنایت عابد

زما دې نوي عاشقانو ته پیغام دادی
د چا چې سپینې خولې ته زړه وشي په زور واخلي

۱۳۹۷

حمیدالله شیرزاد

کال

غزل

په نیمه شپه وهې سلگۍ لیونۍ
د یو چایاد کـرـه لیونۍ لیونۍ
جمال الدین ثاقب

بیا به د ډیرو خلکو زړونه یوسي
بیا ده ولاړه په بلی لیونۍ
عبدالباسط کلیوال

دا بیگه شپه ځکه تورتم غوندې وه
دا بیگه شپه کې وه سپورمۍ لیونۍ
عنایت عابد

نور یې د چیغې وس هم نه رسیږي
داسې په خوله شوله گونگۍ لیونۍ
کفایت الله مظلوم یار

مورې یو ځل یې راته وغواړه ته

هسې نه کوچ وکړي کوچی لونی
مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

بیټونه

د جهل په تیارو کې بنسټګاري لږه پښتانه
چې خپله کړي په نه کیسه جګړه پښتانه

سلیم زنداني

بس دغه یو عادت پکښې پخوا نه دی راپاتې
همیش کوي یو بل سره جګړه پښتانه

ویس احمد عمرخیل

دا خومره عجیبه بنایست درکړی خدای جانانه
چې هر ځای کړي خبرې ستا په اړه پښتانه
غیرت مخلص

۱۳۹۷

کال

غزل

غم او اندېښنو کې مبتلا کړمه
ژوند په فلسفو کې مبتلا کړمه
نثار الله حضرتي
خورم د بدن غوښې د يارۍ په نوم
داسې دې دردو کې مبتلا کړمه
مبين اظهار
هسې دې مټين کړمه په ځان باندې
هسې دې کيسو کې مبتلا کړمه
غيرت مخلص
رب دې پاکستانه تا تباہ کړي نور

زه دې په جگړو کې مبتلا کړمه
 کفایت الله مظلوم یار
 ته خو مې غم نه کوې یاره اوس
 غم خو دې شعرو کې مبتلا کړمه
 ظهور ساگر
 گل غونډې ځواني یې رانه وخوره
 حسن دې نشو کې مبتلا کړمه
 کیهان حقیال
 لوی شوم انقلاب او په جنگونو کې
 ځکه په غمو کې مبتلا شومه
 خلیل الرحمن رحمانی

۱۳۹۷

کال

غزل

ما چې په مینه کې په چا باندي اعتبار کړی دی
 هغه سړي ډیر په خوره پسته گوزار کړی دی
 ثنا سحر
 کلونه تیر شول زمانه تیره شوه
 مالیوني یې لا تراوسه انتظار کړی دی
 کیهان حقیال
 دوی خود سوې پیغامونه رسول نړۍ ته
 لاسونه یې مات شه چا په دې کوټرو وار کړی دی
 حضرت الله پرهر
 لکه یعقوب نظر مې لار درېسې سترگو څخه
 لکه یوسف جانانه ستا مې انتظار کړی دی

حميدالله هاند

زه چې عاشق وم ما ډيری ډيری غمونه كول
ما مې په خپلې معشوقې ډير اعتبار كړی دی
خليل الرحمن رحمانی

يوه جينی دې ترقيامته پورې بنساده اوسې
يوې جينی راته شپږ كاله انتظار كړی دی

عبدالباسط كليوال

نن يم خوشحاله دغه ورځ راباندې بنه تيرېږي
ما دنبايسته ليلی د بنكلي مخ ديدار كړی دی
عافل بهار

د ورځې سوچ د شپې سوچونه ته پوهېږې كه نه
جانان په ما باندې د خپل زړه نه گوزار كړی دی

ويس احمد عمر خيل

۱۳۹۷

كال

غزل

پخپله مې خپل ژوند ته خطرونه جوړول
ته ناسته وې او ما دې انځورونه جوړول
غزن نیازی

يوزه وم يو قلم وه بل ستا ياد او گڼا پچه وه
څه كيف وه چې ستا ياد ته مې شعرونه جوړول
مبين اظهار

د امن په كيسو كې هيڅوك نه وه دې وطن كې
د گټو په خاطر به يې جنگونه جوړول
حضرت الله پره

چې بيا ورته كوم بنكلي ناڅاپي دننه نه شي
بيگه مې دې خپل زړه ته ديوالونه جوړول
ظهور ساگر

بس ودې كړ انكار اوس دې زما زړگي تالا كړ

بس هسي مي کوزدي تاله گلونه جوړول
غيرت مخلص

مصروف ومه ملگرو هسي نه چي بکله مند شي
نجار ماما سره مي تابوتونه جوړول
عاصم ساجد

ته لاري خو ما بيا هم خپل زړي کي وې ساتلي
په ماته ائينه مي تصويرونه جوړول
عنایت عابد

جانانه ستا کيسه هم زليخا نه پسي اورده شوه
جانانه ستا کيسي ته مي لفظونه جوړول
نثارالله حضرتي

د چا دراتلو ورځ وه او دا چا ته انتظار وې
چي ورته لاسو باندي نقشونه جوړول

عبدالباسط کليوال

۱۳۹۷

کال

غزل

مازديگر تير شولو لمر په غرغري دي
وخت پوره شو انتظار ستا د وعدي دي
فرمان الله دانشيار

دلته اوس ياره د خوبونو نړۍ مړه شوه
خيال کي سترگي دي يادونه دي او شپي دي
مبين اظهار

چي پرون ستا په مړو سترگو لگيدلي
نن يي وگوره اعلان د جنازي دي
کيهان حقيال

نه نه، نه خنيمه شراب دا خو حرام دي
دا گيلاس او دا بوتل دي ميکدي دي

ولس احمد عمرخيل

عشقه زه خو دې بد نام کړمه نور خير دى

هر وخت مه وايه چې وخت د ميکدې دى

حميدالله هاند

خه عجيبه مجلس جوړ شوى دى د خو پيغلو

يکه زار دى درد ته ناست شوک په پتي دى

زکيه درد

۱۳۹۷

کال

غزل

په تا باندي مئينه يم صغه ليونيه

راخه چې خفه نشي د يار غمه ليونيه

کلثوم وفا

دا هم د چا حياء ده او دا هم د چا عزت دى

گيپري چې دې خوا کې هغه ډمه ليونيه

حضرت الله پرهر

خبرو ته غور مه ږده ته د خلکو پروا مه کړه

راخه زمونږ تر چمه زه درخمه ليونيه

ظهورساگر

راخه يو قسم ته وکړه يوزه درته کومه

پرېږدو به نه يوبل دمړک تر ډمه ليونيه

احسان زيارمل

دا ستا د لاسهداسې شوم دا ستا د لاسه پرې شوم
 دا ستا د لاسه زخم مې گنډمه ليونيه
 نثارالله حضرتي
 دازه يم چې ديدن پسې دې کډې گرځومه
 او ته پي چې گرځېږې تل بي غمه ليونيه
 کپان حقيال

۱۳۹۷

کال

غزل

ژونده زنده گي له تا مې زړه تور دی
 نه دې کرم ياري له تا مې زړه تور دی
 توحيد سهاک
 ای ستا چې پکې لږ ستاينه ونشي
 داسې شاعری له تا مې زړه تور دی
 مبین اظهار
 ماته خو مې خپله لغمانی بنه ده
 تورې پنجابی له تا مې زړه تور دی
 عاقل بهار
 داسې کونده بنه یمه بغیر له تا
 مرشي شرابي له تا مې زړه تور دی

حضرت الله پرهر

نور به دې يادونه زړه نه اوباسم
و به کرم خواري له تا مې زړه تور دی

نثارالله حضرتي

صبر مې له حده تمام شوی دی
نه کوم ياري له تا مې زړه تور دی

ويس احمد عمرخيل

بنکلی ماشومتوب وه چې له هر غم نه بې غمه وم
ور که شې خواني له تا مې زړه تور دی

کيهان حقيال

تا چې دا جينی راته کوژده نه کړه
بس کنه بابي له تا مې زړه تور دی

عنایت عابد

۱۳۹۷

کال

غزل

په چغو باندي سر روم په ژړا پاتي کيدم
چې ته به رانه تللي زه بې ساه پاتي کيدم

حکيم محمدي

د مينې ليوتوب چې نه وای زما ژوند کې
رښتيا که درته ووايم ملا پاتي کيدم

مبين اظهار

چې ته به مې ځنکل باندي ویده وې تر سهاره
زه وېچ به درته گرانې تر سببا پاتي کيدم

کيهان حقيال

په نه زړه دې د شونډو په سر وويل ايسار شه
په بڼه زړه که دې ويلي وای رښتيا پاتي کيدم

حضرت الله پرهر

څه ته دې راته ووايه چې څه به مې کول

څه ته ووايه زه نو بې له تا پاتې كيدم
احسان زيارمل

ديدن پسې د شپې به يې د كوره راوتم
په ډكو ډكو سترگو به ليلې پاتې كيدم
عنايت عابد

د ژوند په مرحلو كې معشوقه مې درلوده
چې دا به را نه لاره زه تنها پاتې كيدم
خليل الرحمن رحمانی

بې ساه به شوم بې ساه به شوم بې ساه به شوم جانانه
دميني له كاروانه چې تنها پاتې كيدم
نثارالله حضرتي

د سستا هغه را كړي پيغورونه را په زړه شي
ترنيمه لار به راغلم هلته بيا پاتې كيدم
ولس احمد عمرخيل

۱۳۹۷

کال

غزل

غټ او وړوله خولې يې بلکلې نامه ختموم
زه چې زلی شومه وطن نه مې جگره ختموم
مجيب مراد

زه چې ماشوم وم ما دغه فيصله كړې ده
افغانستان كې به دا ديرش كاله جگره ختموم
مختيار عمري

پرورد گاره نور دې امر عزرائيل ته كوه
ژوند ختمومه نوره بس دی دا كيسه ختموم
حضرت الله پرهـر

زړه مې راډك دی درته چغې كه كو كارې وكرم
چې مخامخ شوم درته خپله حوصله ختموم

ويس احمد عمر خيل
ای انتظاره ستا د سوري لاندې ژوند نه کوم
ای انتظاره ستا نامې نه زمانه ختموم
مبين اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

زړه مې مات دی زړه مې نيم دی کليوالي
په مثال د يو یتيم دی کليوالي
سیف الله همدرد
زما په خیال چې تاله ځانه سره وړی
په سینه کې مې زړه نيم دی کليوالي
نثارالله حضرتي
تاپسې مې زړه نری نری خوږېږي
ستا عذاب څومره عظیم دی کليوالي
خپله مور به در لپږمه ستا غوښتو ته
ستا واده ته مې تصمیم دی کليوالي

د تخيل شپه

غيرت مخلص

ته راځه چې کور او کلی دواړه پرېږدو
پاک الله رحمان رحيم دی کلیوالي
کيهان حقيقال

درته وایمه سبق بڼه ورته غور شه
دغه (ل) دی دغه (م) دی کلیوالي
عنایت عابد

لکه مار ورته مستي کړم پارو کړې
د ستا مينه راته يم دی کلیوالي
سليم زنداني

۱۳۹۷

کال

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**